

Vážený pan

Ing. Andrej Babiš

Předseda vlády České republiky v demisi

Nábřeží Edvarda Beneše 4

118 01 Praha 1

V Praze dne 17. dubna 2018

Vážený pane předsedo,

jménem několika profesních spolků sdružujících početné odborníky v oblasti památkové péče, kteří se dlouhodobě věnují rozličným oblastem tohoto oboru, jak mimo jiné dokládají jejich četné publikované práce, se na Vás dovoluujeme obrátit tímto otevřeným dopisem ve věci budoucí péče o náš památkový fond. Vedle celé řady dalších významných otázek památkové péče dlouhodobě věnujeme bedlivou pozornost zejména pokusům o přípravu její nové právní úpravy.

Poslední návrh nového zákona o ochraně památkového fondu byl již od stadia věcného záměru kritizován podstatnou částí odborné veřejnosti jak pro svoji bezkonceptnost, tak naprostou nevhodnost jednotlivých ustanovení a jejich odtrženost od praxe. Při projednávání v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vyvolal celou řadu pozměňovacích návrhů a v důsledku toho nebyl přijat. Z různých výstupů však bylo, a i nadále je zřejmé, že tato situace nevyvolala žádnou sebereflexi u autorů návrhu, kteří zřejmě setrvávají v přesvědčení, deklarovaném předchozím ministrem kultury Hermanem, že neúspěch návrhu zákona byl důsledkem jakýchsi politických machinací a nikoli jeho četných nedostatků zřejmých dokonce i těm, kdo se blíže problematikou památkové péče nezabývají.

Koncem minulého roku bylo v návrhu programového prohlášení vlády uvedeno, že se počítá s novelou zákona o státní památkové péči. V lednu tohoto roku se proto na nového ministra kultury PhDr. I. Šmída obrátily společným dopisem Sdružení pro stavebněhistorický

průzkum, z. s., Sdružení profesionálních pracovníků památkové péče, Památkářská obec českokrumlovská a Klub Augusta Sedláčka, z. s. V dopise tyto spolky vyjádřily oprávněné pochyby o zájmu a schopnosti ministerstva kultury řešit dlouhodobé závažné problémy v oblasti právní úpravy státní památkové péče. S poukazem na známé účelové způsoby dosavadních příprav návrhu zákona o ochraně památkového fondu pisatelé upozornili na vážné nebezpečí, aby při případné technické novele platného zákona nebyly opětovně převzaty některé problematické instituty z neúspěšného návrhu, které byly skutečnou příčinou jeho odmítnutí. Zároveň bylo dále upozorněno na velmi neuspokojivý stav v oblasti evidence kulturních památek a neuvěřitelnou liknavost při prohlašování nových kulturních památek i obecně na skutečnost, že ministerstvo kultury bohužel nemá na úseku památkové péče odpovídající kredit u odborné veřejnosti.

Ministr kultury odpověděl dopisem z 26. února pouze Sdružení pro stavebněhistorický průzkum, z. s., zatímco signatářům dopisu zastupujícím další tři subjekty žádná odpověď doručena nebyla. V úvodu sice vítá iniciativu, kterou vnímá jako zájem spolupracovat se stávajícím managementem jím vedeného ministerstva, avšak celkové vyznění odpovědi má především konfrontační charakter, přičemž kritické hodnocení dosavadního působení ministerstva kultury klasifikuje jenom jako osočování. Dále zdůrazňuje mj. problémy související s novelou stavebního zákona a jako jediný doklad aktivity ministerstva kultury podrobně popisuje judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2018 ve věci zápisů kulturních památek podle dřívějších předpisů, který ovšem v době odeslání dopisu ministroví kultury nemohl být znám. Jakkoli zatím vůbec není jisté, zda tento judikát je skutečně oním všelékem na naznačené dlouholeté problémy, neboť se může stát předmětem ústavní stížnosti, je kasační stížnost, na jejímž základě byl vydán, skutečně chabým dokladem aktivity ministerstva kultury za celých 17 let, kdy jsou tyto záležitosti zjevné. Příslušná část odpovědi pana ministra však není originální, neboť je doslovně převzata z e-mailu, který nedlouho předtím rozeslal ředitel Památkové inspekce JUDr. M. Zídek na značné množství adres (!).

Kupodivu není v odpovědi pana ministra vůbec zmíněna velice závažná skutečnost, která byla hlavním motivem našeho dopisu, tedy otázka nové právní úpravy památkové péče. Na rozdíl od programového prohlášení vlády totiž plán legislativních prací neobsahuje záměr přípravy novely platného zákona, ale předložení zákona o ochraně památkového fondu s termínem září 2018, z čehož vyplývá, že ministerstvo kultury skutečně hodlá předložit pouze poněkud upravenou verzi neúspěšného návrhu zákona z loňského roku!

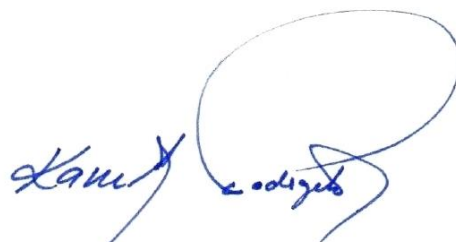
Úroveň uvedené korespondence jak po věcné, tak po formální stránce jen potvrdila naprostou neschopnost jakékoli sebereflexe odpovědných pracovníků ministerstva kultury, kteří se zřejmě na přípravě odpovědi pana ministra podíleli. Kromě toho považujeme za nutné zdůraznit, že za dlouholetou korespondenci s ministry kultury se nám ještě nestalo, aby dokonce většina z pisatelů, kteří se na něho obrátili, vůbec nedostala odpověď. Tato situace názorně dokládá, že ústřední správní úřad, který není schopen ani na nejvyšší úrovni standardním způsobem komunikovat s odbornou veřejností, sotva může vzbuzovat její důvěru.

Vážený pane předsedo, rádi bychom zdůraznili, že za zásadní problém považujeme skutečnost, že neproběhla v co nejširším měřítku opravdu transparentní odborná diskuse, z níž by vyplynuly jasné obecné závěry, kam má problematika památkové péče směřovat a za jakých podmínek. Vůbec nedošlo k odborné diskusi např. o kladech a záporech tzv. dvojkolejnosti v naší památkové péči a o tom, zda je další trvání tohoto modelu konstruktivní, stejně jako nebylo řešeno množství dalších, neméně závažných otázek. Teprve pokud dojde v těchto složitých záležitostech k určitému koncepčnímu konsenzu, lze na tomto základě připravovat přijetí nové, skutečně moderní právní úpravy, odpovídající potřebám společnosti 21. století. Návrh zákona vycházející z organizačního schématu zvoleného v 80. letech minulého století, připravovaný bez dostatečného kontaktu s každodenní praxí a přinášející různá voluntaristicky zvolená a racionálně neodůvodnitelná regulační opatření, žádné smysluplné řešení přinést nemůže.

Žádáme Vás proto, vážený pane předsedo, abyste využil své autority a tento neuvážený a neopodstatněný záměr ministerstva kultury zastavil a podnítil vytvoření korektních podmínek pro odborné rozhodnutí, podepřené otevřenou veřejnou debatou, o dalším řešení právní úpravy péče o náš památkový fond.

S pozdravem

Za Sdružení pro stavebněhistorický průzkum, z. s. :



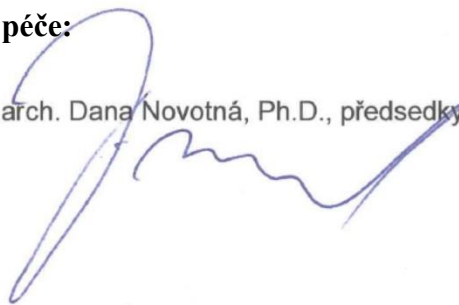
PhDr. Kamil Podroužek Ph.D.

Sídlo: Stochovská 151/12, 161 00 Praha 6 – Ruzyně

Kontakty: shp@svornik.cz, +420604109295

Za Sdružení profesionálních pracovníků památkové péče:

ing.arch. Dana Novotná, Ph.D., předsedkyně



Sídlo: Vídeňská 270/60, 639 00 Brno-střed, Štýřice

Kontakty: spppp@spppp.eu, +420607630907

Za Památkářskou obec českokrumlovskou:



MUDr. Martin Šerák, člen představenstva

Sídlo: Dlouhá 30, 381 01 Český Krumlov

Kontakty: serak.m@seznam.cz, +420732130996

Za Klub Augusta Sedláčka z. s.:



Ing. Jan Anderle, předseda výboru

Sídlo: Úslavská 1815/49, 326 00 Plzeň

Kontakty: klub_augusta_sedlacka@centrum.cz, +420604261000

Přílohy:

1. Dopis ministrovi kultury ze dne 19. ledna 2018.
2. Odpověď ministra kultury ze dne 26. února 2018.